

Oponentský posudek na diplomovou práci Kateřiny Vojkůvkové „Problémy evropské integrace na přelomu 60. a 70. let“, Praha 2006, 141 stran rukopisu

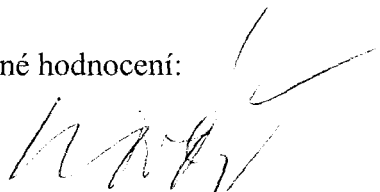
Přelom 60. a 70. let patřil v dějinách evropské integrace ke klíčovým obdobím; po odchodu generála de Gaulla z úřadu francouzského prezidenta totiž pominula jedna z největších překážek rozšiřování Evropského hospodářského společenství a obecně rozvoje další spolupráce mezi západoevropskými státy. Kateřina Vojkůvková se v diplomové práci podrobně zabývala problematikou let 1969-1970 se zvláštním zaměřením na Haagskou konferenci a Evropskou politickou spolupráci, což je téma, které je ke zpracování v diplomovém semináři pod pečlivým vedením bezpochyby vhodné.

První kapitola „Druhá polovina 60. let ve světě a v Evropě“ je pokusem o analýzu vývoje evropské integrace v 60. letech, v níž se autorka zaměřila na důvody vystřízlivění evropských idealistů, kteří byli po slibných začátcích z 50. let zklamáni ze zhroucení nadějí na vytvoření supranacionální organizace a z relativního (ne)úspěchu Euratomu a Evropského společenství uhlí a oceli. Druhá kapitola, věnovaná mezinárodnímu kontextu, je, vzhledem k náročnosti tohoto dílčího tématu, řekl bych nevyhnutelně poněkud povrchní, v diplomové práci však má své místo. Třetí kapitola – pokus o analýzu vztahu de Gaulle – Pompidou a jejich evropské politiky – pokládám naopak za velmi cennou, jedná se zřejmě o vůbec nejlepší pasáž diplomové práce. Vlastní – hlavní téma práce, tj. příprava Haagské konference a její průběh, části práce věnované Evropské politické spolupráci a příčinám vzniku a postoje jednotlivých zemí k Evropské politické spolupráci, je zpracováno celkem solidně, na úrovni, která odpovídá nárokům kladeným na diplomovou práci studenta historie na FF UK v Praze; v zásadě zde nemám vážnějších připomínek.

K celkové koncepci práce je ovšem třeba několik poznámek přece jen vznést. V první řadě soudím, že autorce do jisté míry schází vyváženější úhel pohledu; dlouhodobý studijní pobyt ve Francii, který jinak bezpochyby přispěl k tomu, že se mohla zvoleným tématem seriózně zabývat, ji nicméně zároveň „poznamenal“ v tom smyslu, že nahlíží evropský integrační proces „francouzskými očima“, třebaže pracovala i s anglicky a německy psanou odbornou literaturou (v tomto ohledu výběr literatury nijak nekritizuji, téma je totiž natolik rozsáhlé, že komplexně literaturu, která se jím zabývá, prakticky nelze – tedy v rámci diplomového úkolu – zvládnout; jinou věcí je absence prací českých historiků – například J. Fialy). Jisté výhrady bych měl rovněž ke stylistice práce a značné tendenci k popisnosti, diplomová práce však není primárně stylistickým cvičením; i tato výhrada je tedy pouze dílčí a nemůže nic změnit na celkovém pozitivním hodnocení.

Jak vyplývá z předchozích slov, hodnotím práci Kateřiny Vojkůvkové jako celkem solidní příspěvek k bádání o dějinách evropské integrace a doporučuji ji k úspěšné obhajobě.

Navrhované hodnocení:

Doc. PhDr. Martin Kovář, Ph.D.

Ústav světových dějin, UK FF Praha

V Praze, 22. května 2006